ROMÂNIA – țara negustorilor cinstiți

(Mircea Bunea, 14 februarie 2007)

Așadar s-a dezumflat și balonul cu plagiatul de care fusese acuzat micul Mozart român. Confirmarea că melodia cu șmecheria ar fi virgo intactă – așa cum vorbesc medicii atunci când bârfesc fecioarele care își fac mamele bunici înainte de a le face soacre -, a venit din buricul Londrei, tocmai din Anglia, adică taman din țara în care, zice-se, conform statisticilor, în medie, anual, sunt înregistrate cele mai multe furturi din bătrâna Europa. Acuma, cinstit vorbind, nici nu cred că trebuie să fii mare specialist mare pentru ca să-ți dai seama că între Pe vale, muică, pe vale – melodie pe care o interpreta inegalabilul nea Mărin, înainte de zavera din decembrie 89 -, și Dracula, My Love, ori Lovestruck, ar exita vreo legătură. Motivu-i simplu: talentu-i egoist, nu-i ca râia, nu se ia, cine-l are îl are de la Dumnezeu, da' nu-l poate da mai departe. Deși autorele dâmbovițean, compozitorul, adică, spre cinstea sa, a recunoscut că s-ar fi lăsat inspirat de celebrul cântec oltenesc. Da' hai să ne-nțelegem, totuși: a plagia (a fura, oarecum) nu-i același lucru cu a te inspira. Amintiți-vă, la timpul cuvenit, mirobolantul Leonard Bernstein n-a ezitat să demonstreze cum cvartetul The Beatles – deci greucenii John Lennon, Paul McCartney, George Harrison și Ringo Starr – s-ar fi inspirat copios din Lohengrin-ul lui Richard Wagner, tăticul necontestat al laitmotivelor...

Recunosc, finalul întâmplării întâi m-a bucurat, apoi m-a întristat, apoi iarăși m-a bucurat ș-apoi iarăși... că deh!, asta-i soarta noastră mioritică – deal, vale, deal, vale... – a trăitorilor de pe axele Dărăbani-Zimnicea și Sulina-Beba Veche!, da' și de pe Roza vânturilor.

Să mă explic. Întâi și-ntâi m-am bucurat pentru că mi-am zis, iată, domnule, un românaș de-al nostru, din popor, acuzat fiind că a încălat porunca să nu furi, a mers până-n pânzele albe spălate de Tamisa și și-a câștigat dreptatea întinată pe Dâmbovița apă dulce/ Cine o bea nu se mai duce, semnată – câți mai știu asta?! – de poetul Winterhalter, revoluționarul de la 1848...

Apoi m-am întristat pentru că, tot așa, mi-am zis, iată, domnule, tradiționala nostră educație nu mai prinde la tânăra generație. Degeaba se străduie familiile să-și alinte odoarele cu 'oțul mamei, spre o pildă, degeaba se mai încearcă cultivarea și vitaminizarea comportamentului mimetic punându-i, încă din pruncie, să memoreze capodoperele lirice ale eticii și echității carpato-danubiene-pontice gen Cățeluș cu părul creț/ F u r ă rața din coteț/ El se jură că n-o f u r ă/ Da' l-am prins cu rața-n gură, ori categoricul Scoate drace ce-ai f u r a t, ori ludicul H o ț i i și vardiștii, degeaba, când cresc mai măricei, sunt învățați să cânte Ți-am f u r a t inimaaa, ori îndemnați s ă f u r e meseria (nu s-o învețe, s-o f u r e!) și tot așa... Degeaba, deci, pen' că, iată, mai ales ăștia mici n-au chef să-și lase maculate CV- urile...

Apoi m-am întristat iarăși pentru că mi-am zis, iată, domnule, degeaba te autoamăgești, privește jur-împrejur și vei vedea nu numai că s-a furat, dar și că încă se mai fură în draci. S-au furat banii lui Ceaușescu, s-au furat fondurile UTC-ului și ale fostelor sindicate, s-a furat Fondul Libertatea, s-au furat instalațiile pentru irigații, s-au furat lemnele din păduri, s-au furat jocuri de tip piramidal precum Gerald și Caritas, s-a furat FNI-ul, SAFI, s-au furat băncile din parcuri dar și Băncile-Bănci (Banca Agricolă, Banca Româno-Turcă, Bancorex, Banca Religiilor) s-au furat utilajele din fabrici (mormanul de fier vechi!), s-a furat vechiul drapel de pe clădirea Parlamentului (sic!), s-au

furat drepturi de autor, s-au furat cărți, incunabule, s-au furat până și vinațurile din beciurile aceluiași Parlament, s-a furat până și zahărul din ceai, s-au furat... s-a furat... se fură... Sigur că, chiar din fier dacă ești făcut, Himalaya asta de furturi n-are cum să nu te întristeze. Ceea ce, cum am scris și mai sus, mi s-a întâmplat și mie.

După care m-am bucurat din nou pentru că, iată, iarăși m-am întrebat, domnule, pentru toate escrocheriile și coțcăriile înșirate mai sus – că găinăriile nici nu le bag în seamă! – ai văzut sau ai auzit undeva, pe careva, să fi fost pedepsit? Mi-am răspuns jurând să spun adevărul și numai adevarul: am auzit că unii polițiști cercetează, am auzit că unii procurori incriminează, am auzit că unii judecători prospițează pentru că eliberează...

Așadar, motiv de bucurie. N-avem vinovați, așa cum n-avem nici corupți. Gaudeamus igitur: Hoțul neprins e negustor cinstit!

Concluzie logică: România este țara negustorilor cinstiți.

P.S. Ca să vedeți unde se poate ajunge pornind de la o melodie propusă pentru Eurovision, dar contestată... Vorba aceea: A fost sau n-a fost? Pe vale, muică, pe vale...